

תובנות הסולם

פרשת השבוע: משפטים
כד' שבט התשפ"ה

להצלחת עם ישראל והחזרת כל השבויים לביתם!

בית האומה רמת גן
המקום לצמוח יחד

עלון שבת שבועי עפ"י תורת המקובל האלוקי "בעל הסולם" - רבי יהודה הלייב הלוי אשלג זצ"ל

מאמר השבוע

להפוך את הקרח לשלג

אומר דויד המלך ע"ה בתהילים (קמז ז) "משלך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד" ניתן ללמוד יסוד נפלא בהשגחת ה' יתברך על עולמו ובריותיו מפסוק זה. הקרח ופתיית השלג חומר אחד הם, רק בשינוי מצב צבירה. הקרח הינו דבר קשה וגדול ואילו פתיית השלג רכים הם, נעימים וקטנים. כל אחד מאיתנו נושא עליו מטען של מעשים לא טובים שהרי אמר שלמה המלך ע"ה "כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא" (קהלת ז כ). כאשר מידת הדין 'מתוחה' על האדם כי מעשיו הלא טובים 'הגדישו את הסאה', הקב"ה 'משליך' עליו 'גוש קרח גדול' הבא לסמל לנו פה את מידת הדין שרוצה לפרוע את חובה מן האדם. אך ביכולתו של האדם 'לפתות' את הקרח הזה לפתיים קטנים על ידי מעשים טובים, תשובה ותפילה. ואז במקום 'לחטוף' גוש של קרח, פשוט ירד עליו שלג רך ונעים של פתיים – והרי זהו חסד גמור מצד הבורא.

לא להתחכם יתר על המידה

אומר הנביא באיכה (ג לח) "מפי עליון לא תצא הרעות והטוב" – מה יתברך מגיעים לאדם רק דברים טובים. ואם תאמר הרי אנו רואים בחוש שאנשים חווים גם דברים לא טובים כמו מחלות, כמו ניסיונות קשים?! אז מהיכן מגיעים הרעות הללו לאדם? חשבנו לומר על דרך האפשר, למה בחר הנביא לומר 'הרעות' ברבים ואילו 'והטוב' אמר אותו ביחיד ולא אמר הטובות? אלא בא ללמד אותנו יסוד חזק שאת הרעות האדם גורם על ידי מעשיו העכורים, לכן זה בלשון רבים, יש הרבה סוגים של רעות שהאדם יכול לעשות ועושה. אך הטוב הוא תמיד אחד, הוא תמיד אותו אור אלוקי נפלא שמאיר על האדם ורק רוצה להיטיב לו כי מדרך הטוב – להיטיב. כמו שאומר שלמה המלך ע"ה "לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים" (קהלת ז ט). בורא עולם ברא אותנו ישרים ותמימים, אבל אנחנו על ידי מעשיו הלא שלמים מבקשים כל מיני חשבונות רבים ומתחכמים עם הבורא.

מקור אחד להכל – סוד המתקת הדינים

צריך להבין שיש רק מקור אחד שממנו יוצאים גם הדין וגם החסד, גם הטובה וגם כביכול 'הרעה' וזה רק מאת הבורא יתברך. כתוב על ספירה הבינה שהיא מקור החסד, הרחמים והשמחה אם הבנים שמחה (תהילים קיג ט). ומנגד, דברי הזהר הקדוש שם נאמר 'בינה דינין מתערין מנה' (ויקרא י: כ) כלומר היא מקור כל הדינים שיורדים לעולם, אז מהי באמת ספירת הבינה? תפקידו של הדין הוא לעצב מערכת חיים שיש בה גבולות. לא ניתן להעניק שפע אינסופי ללא גבולות כמו שלא ניתן להשקות צמח במים יום ולילה ללא הפסקה, זה פשוט ימית אותו. הדין מקיים את החסד, הגבול נתן 'צורה' לשפע האלוקי ומקיים אותו. תנועת ההגבלה של הבינה, אם כן, היא ביסודה תנועה של חסד. תנועה של אמת המבקשת להוליד וליצור. יוצא שבשורש הדין והחסד דבר אחד הם – טוב אלוקי גמור.

לפתות את הקרח

אז איך 'הופכים' את הקרח הקשה לפתיית שלג רכים? זהו יסוד המתקת הדינים בשורשן. כאשר האדם מבין שיש שורש אחד להכל, וגם הדברים שלכאורה נראים לו לא טובים או לא מובנים בחייו הינם טובות צרופות מאת הבורא, אזי באותה הבנה ממש הוא 'פותר' את גוש הקרח הגדול לפתיים קטנים ורכים. במקום 'להילחם' ב'גוש' קרח גדולים' עליו פשוט לומר בלב שלם 'גם זו לטובה'. לקבל את 'המקרה' הלא נעים שאנו חווים עכשו באהבה ולהאמין באמונה שלמה שהבורא רוצה רק טוב עבורינו. בכך 'נפתות' את גוש הקרח הענק הזה לפתיים רכים ונעימים ונזכה לחיות חיים שלמים של שמחה והשפעות טובות! חודש טוב ומבורך ושבת שלום!

סיפור לשבת

"רק שבתו ייתן ורפא ירפא"

מובא סיפור בספר "וקראת לשבת עונג":

פעם אחת הגיע יהודי שסבל יסורים קשים להתברך מפי ר' ברוך מרדכי מקוידניוב כדי שיתרפא.

אמר לו ר' ברוך, כי כדאי לו לשמור שבת ביתר שאת ולכבדה כראוי, וה' ישלח לו רפואה שלמה.

ואכן כך היה, הוא קיבל על עצמו להיות זהיר במצוות שבת ובאמת נרפא וייסוריו חלפו כליל.

לא מופת הוא – אמר ר' ברוך למקורביו – הרי נאמר:

"רק שבתו ייתן" = השבת שלו, אם אדם ייתן ליבו אל השבת שלו, יזהר בכבודה – מיד יתקיים בו "ורפא ירפא"...

"שמירת שבת מביאה רפואה"

(באדיבות 'דבר תורה')

עילום בית

"חיי משפחה נכונים על פי התורה דורשים הבנה, מאמץ, מסירות, סבלנות, טוב לב, נקיין, נינוחות, הופעה מסודרת, מצב רוח שמח, הסברת פנים והנהגה ידידותית. כך צריכים לנהוג שניהם, הבעל והאישה. אך לרב זה תלוי באישה, כפי שכתוב חכמות נשים בנתה ביתה – את הבית בונה האישה". רבי יוסף יצחק שניאורסון